

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Funline International Corp.**
se sídlem Spojené státy americké, Miami, Florida 3313, 1200 Brickell Avenue,
Suite
1960
zastoupený Mgr. Karlem Bauerem, patentovým zástupcem
se sídlem Praha 4 – Kunratice, Urešova 1266/2
proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a

za účasti: 1) **MS TRADE s.r.o.**
se sídlem Praha 9 – Kyje, Borská 1684/37
2) **Mgr. M. Š.**
se sídlem
oba zastoupeni Ing. Dr. Vilémem Daňkem, patentovým zástupcem
se sídlem Praha 2, Vinohradská 17

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 15. 8. 2025 č.j. O-344410/D25080312/2025/ÚPV

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 14. 10. 2025 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým předseda žalovaného změnil rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též jen „Úřad“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 9. 2024 č.j. O-344410/D23017794/2023/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ či „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) tak, že: *Ochranná známka č. 268499 ve znění „RUSH“ se podle § 31 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., zrušuje s účinky od 28. 2. 2023 pro následující výrobky zařazené do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (1) chemické výrobky pro průmysl; (3) čisticí roztoky, vyjma čisticích roztoků na kůži. Ochranná známka č. 268499 ve znění „RUSH“ zůstává v rejstříku zapsána pro následující seznam výrobků zařazených do třídy 3 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (3) čisticí roztoky na kůži.*
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vedle shrnutí rozkladových námitek podaných žalobcem a spoluvlastníky (dále jen „osoby zúčastněné na řízení“) ochranné známky č. 268499 ve znění „RUSH“ (dále jen „napadená ochranná známka“) zrekapituloval důvody, o které se opírá prvoinstanční rozhodnutí. K rozkladu žalobce uvedl následující argumentaci:
3. K možnosti úpravy rozsahu ochrany napadené ochranné známky konstatoval, že institut řádného užívání ochranné známky je společný pro několik řízení podle zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (dále jen „zákon o ochranných známkách“). To je patrné se systematiky zákona, kde je užívání ochranné známky věnována samostatná Hlava III. Stejně tak výklad klíčových náležitostí je v zásadě totožný napříč správními řízeními upravenými v této hlavě. Přestože tedy předmětem pilotního rozhodnutí Soudního dvora EU (dále jen „SDEU“) ze dne 14. 7. 2005 ve věci T-126/03 bylo námitkové řízení, nic nebrání tomu, aby jeho závěry byly uplatněny také ve zrušovacím řízení.
4. K rozšíření rozsahu ochrany na rámec původního zápisu uvedl, že v řešeném případě byla napadená ochranná známka již od počátku zapsána pouze pro takové čisticí prostředky, které jsou zároveň vyráběny ve formě roztoků. Toto omezení však Úřad nerespektoval a pominul omezení zapsané kategorie čisticích prostředků na roztoky. Žalovaný zdůraznil, že Úřad se při hodnocení částečného užívání musí pohybovat v mezích kategorií výrobků či služeb, pro které byla napadená ochranná známka zapsána. Tyto meze jsou v předmětné věci dány omezením z hlediska formy výrobků ve třídě 3. Čisticí prostředky jsou kategorií výrobků značně širší nežli čisticí roztoky, neboť ty jsou pouhou podkategorií čisticích prostředků, jelikož jsou omezeny na výrobky pouze v kapalném skupenství. Ačkoli správním orgánem I. stupně zmiňované čističe kůže jsou jistě jednou z mnoha skupin čisticích prostředků, nemohou být považovány za podkategorii čisticích roztoků, pro něž je ve třídě 3 zapsána napadená ochranná známka. Tato podkategorie výrobků je omezena

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

kapalným skupenstvím, kdežto čističe kůže se mohou na trhu vyskytovat i v jiné podobě. Napadená ochranná známka byla s ohledem na předložené doklady řádně užívána pro čisticí roztoky na kůži, což je dle žalovaného jedna ze svébytných (a bez obtíží oddělitelných) podskupin v rámci kategorie výrobků čisticí roztoky, pro něž je napadená ochranná známka zapsána.

5. Dále uvedl, že výrobky, které byly předmětem důkazu o užívání, spojuje jejich účelové určení k čištění kůže. Úřad však změnil seznam chráněných výrobků a služeb tak, že nezachoval původní omezení dané samotným zápisem napadené ochranné známky. Částečné užívání je třeba vyhodnotit tak, že napadená ochranná známka byla užívána pro čisticí roztoky na kůži. Takto specifikované výrobky odpovídají původnímu zápisu, tj. nevybočují z mezí původního znění seznamu výrobků a služeb, a zohledňují také jejich účelové určení, což je podle zavedené praxe rozhodující kritérium pro zachování zápisu ochranné známky pouze pro část výrobků.
6. Samotné zúžení seznamu výrobků ve třídě 3 zapsaných pro napadenou ochrannou známku je až důsledkem toho, že předložené doklady se týkají roztoků určených k čištění kůže. Právě tím se výrobky osob zúčastněných na řízení spolehlivě odlišují od jiných čisticích roztoků určených například k čištění automobilů, domácností, šperků nebo k použití v průmyslové výrobě atd. Takové dělení navíc odpovídá i očekávání spotřebitelů, kteří si ve snaze vyčistit kožený výrobek před nákupem vhodného produktu jistě dají pozor na to, k čemu je čisticí roztok určen a v této kategorii budou dále vybírat. Protože je kritérium účelového určení výrobků rozhodujícím pro jejich dělení na příslušné kategorie, je třeba jej zohlednit i v řešené věci a užívání ochranné známky uznat pro část výrobků čisticí roztoky na kůži.
7. K tvrzení žalobce, že osoby zúčastněné na řízení nejsou tím, kdo umisťuje sporné označení na obaly produktů, žalovaný konstatoval, že pro účely hypotézy § 13 odst. 2 písm. b) zákona o ochranných známkách postačí, pokud si vlastník ochranné známky nechá své výrobky zhotovit, včetně označení ochrannou známkou, u jiného subjektu. Zákon o ochranných známkách nestanoví podmínku, že všechny kroky ekonomické aktivity musí proběhnout na relevantním území. Vykládat příslušné ustanovení tímto způsobem by bylo vůči vlastníkům ochranné známky s ohledem na ekonomickou realitu příliš restriktivní. V řešené věci totiž zjevně existuje obchodní vztah mezi osobami zúčastněnými na řízení a výrobcem dotčených výrobků. Osoby zúčastněné na řízení pak vystupují nejen jako importér z Velké Británie, ale podle předložených faktur i jako exportér do dalších zemí. Podstatné je zde tedy to, že produkty označené napadenou ochrannou známkou, byť byly vyrobeny a označeny prostřednictvím výrobce ve Velké Británii, osoby zúčastněné na řízení vyvážejí z České republiky. Taková činnost je způsobilá zajistit osobám zúčastněným na řízení podíl na trhu vývozních podniků v České republice a jedná se o obchodně odůvodněné užívání napadené ochranné známky ve spojení s relevantním územím. Užívání napadené ochranné známky tak lze uznat ve spojení s územím České republiky.
8. K námitce, že výrobcem je společnost LOCKERROOM Marketing Ltd., nikoli osoby zúčastněné na řízení žalovaný zdůraznil, že neexistuje žádné pravidlo, které by vyžadovalo, aby osoby zúčastněné na řízení prokázaly odlišné a oddělené užívání napadené ochranné známky od jakékoli jiné ochranné známky. Je možné, aby byly dvě nebo více ochranných známek užívány společně, jako je tomu například i v řešené věci. Společné označení téhož produktu ochrannými známkami nebo jinými údaji, zejména názvem výrobce a názvem produktu, představuje běžnou obchodní praxi. Napadená ochranná známka tedy zjevně identifikuje výrobek uváděný na trh osobami zúčastněnými na řízení a skutečnost, že je

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

spojena jinými označeními, nemá vliv na prokázání jejího skutečného užívání. Spotřebitelé přitom nejsou nijak mateni s ohledem na obchodní původ, protože zboží je skutečně distribuováno v kooperaci více subjektů.

9. Pokud jde o odkaz žalobce na Niceskou dohodu, žalovaný poznamenal, že žalobce popisuje zjištěný skutkový stav věci neúplně. Je totiž pravdou, že osoby zúčastněné na řízení výroby označené napadenou ochrannou známkou dováží do ČR, nicméně se tak děje pro účely vývozu. Osoby zúčastněné na řízení tak nabízí uvedené výrobky dále a pro jejich odběratele, o kterých svědčí množství předložených faktur, a jsou i jejich původcem. Osoby zúčastněné na řízení tedy nesetrvávají u pouhé importní činnosti. Lze proto uzavřít, že napadená ochranná známka byla v relevantním období užívána ve vztahu k výrobkům, které osoby zúčastněné na řízení jako samostatný prodejce nabízely třetím stranám.
10. Žalobce v žalobě uplatnil čtyři žalobní body. V prvním žalobním bodě namítl nesprávné právní posouzení s ohledem na užívání napadené ochranné známky třetí osobou bez kontroly osob zúčastněných na řízení. Uvedl, že výklad zastávaný žalovaným ve vztahu k aplikaci § 13 odst. 2 písm. b) zákona o ochranných známkách je v přímém rozporu se základní funkcí ochranné známky. Touto funkcí je dle žalobce zajištění a garance obchodního původu výrobku. Žalobce v tomto směru odkázal na rozsudek SDEU ze dne 11. 3. 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, bod 43. Z něj vyplývá, že je nezbytné, aby ochranná známka byla užívána způsobem, který spotřebiteli zaručuje původ výrobku či služby tím, že tomuto spotřebiteli nebo konečnému uživateli umožňuje odlišit bez možnosti záměny tento výrobek či službu od výrobků a služeb jiného původu. I podle komentáře k zákonu o ochranných známkách je nutné pro užívání předložit jasnou spojitost mezi ochrannou známkou a jejím obchodním původem. Pro výrobek předložený osobami zúčastněnými na řízení je ale výrobce spojen se společností LOCKERROOM Marketing Ltd., nikoli s osobami zúčastněnými na řízení. Poukázal na to, že v projednávané věci nebyla doložena žádná licenční smlouva ani dohoda o výrobě na zakázku. Ze všech důkazů vyplývá, že výrobky „RUSH“ vyrábí a označuje společnost LOCKERROOM Marketing Ltd., nikoli osoby zúčastněné na řízení, které tak nemají žádný dohled nad výrobou, kvalitou ani označením výrobků. Závěr předsedy žalovaného, že postačuje „zhotovení výrobků u jiného subjektu“, by znamenal, že jakýkoli dovozce může být považován za vlastníka značky bez ohledu na to, kdo výrobky skutečně vyrábí a označuje. Takový výklad je podle žalobce nesprávný, neboť by zcela popřel funkci ochranné známky a princip právní jistoty spotřebitele.
11. Ve druhém žalobním bodě namítl nepravdivé vymezení výrobků, neboť se nejedná o „čisticí roztoky na kůži“, ale o tzv. poppers. K tomu uvedl, že osoby zúčastněné na řízení předložily fotografie a faktury vztahující se k produktům nesoucím označení „RUSH“. Z těchto podkladů je však zřejmé, že nejde o čisticí roztoky na kůži, ale o chemické látky – poppers prodávané jako afrodiziaka v obchodech s erotickými pomůckami. Fotografie i označení produktů („Rush Ultra“, „Rush Original“) svědčí o tom, že výrobky jsou distribuovány v lahvičkách o objemu 10 ml, což je pro čisticí prostředky zcela netypické. Faktury č. 4018053, 4018075, 4020212 přitom vůbec neobsahují položky s označením „RUSH“. Produkty se prodávají výhradně v prodejnách s erotikou. Průměrný spotřebitel, který hledá výrobky určené k čištění kůže, takové produkty v obchodech s erotickým zbožím nehledá. Tyto distribuční kanály jsou pro danou kategorii výrobků naprosto neobvyklé. Žalobce se též odkázal na rozsudky Tribunálu EU ve věcech T-1187/23, T-1135/23 a T-26/24. Dle rozsudků SDEU C-149/11 ECLI:EU:C:2012:816, bod 58 Onel, i T-316/21 ECLI:EU:T:2022:310, bod 17 Superior Manufacturing je při posuzování řádného užívání

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

třeba zohlednit povahu výrobku, charakter trhu a způsob distribuce. V daném případě všechny tyto okolnosti potvrzují, že užívání označení „RUSH“ neodpovídá zapsanému seznamu výrobků. Výrobky navíc nesou označení „Lockerroom Ltd.“ – údajného „originálního výrobce“. Tím je narušena základní funkce ochranné známky jako záruky původu, neboť spotřebitel je vystaven dvojí záměně: 1) zda se jedná o čistič kůže nebo poppers a 2) zda výrobek pochází od LOCKERROOM Marketing Ltd. nebo od osob zúčastněných na řízení. Takové užívání nemůže být dle žalobce považováno za řádné ve smyslu § 13 zákona o ochranných známkách a zakládá důvod pro zrušení napadené ochranné známky podle § 31 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách.

12. Ve třetím žalobním bodě namítl porušení zásady materiální pravdy a neúplné skutkové zjištění. Žalovaný si nevyžádal vysvětlení vztahu mezi osobami zúčastněnými na řízení a výrobcem – společností LOCKERROOM Marketing Ltd., neověřil skutečnou povahu výrobků ani způsob, jakým jsou na trhu prezentovány.
13. Ve čtvrtém žalobním bodě namítl nesprávné posouzení rozsahu ochrany. Podle záhlaví třídy 3 Niceské dohody je tato třída určena pro výrobky, tedy pro subjekty, které jsou jejich původci či výrobci. Služby spojené s dovozem, prodejem či distribucí zboží spadají do tříd 35-45, které osoby zúčastněné na řízení nemají zapsány. V daném případě osoby zúčastněné na řízení předložily pouze důkazy o importu výrobků od společnosti LOCKERROOM Marketing Ltd. se sídlem ve Velké Británii. Žádný důkaz však neprokazuje, že by osoby zúčastněné na řízení sami výrobky vyráběly nebo byly jejich původcem. Závěr předsedy žalovaného, že „vlastník dováží výrobky do ČR pro účely vývozu, a proto je jejich původcem“, je pouhou domněnkou, neboť z důkazů vyplývá, že veškeré výrobky pocházejí z produkce LOCKERROOM Marketing Ltd. a osoby zúčastněné na řízení plní pouze roli distributora. Napadená ochranná známka tedy není užívána ve vztahu k výrobkům třídy 3, ale v souvislosti s činností dovozu a distribuce, tj. službou, nikoli výrobkem. Takové užívání je mimo rozsah ochrany a nemůže být považováno za řádné. S ohledem na základní funkci ochranné známky – záruku původu výrobku – by vlastníkem označení měl být fakticky výrobce, tedy společnost LOCKERROOM Marketing Ltd., nikoli distributor, tj. osoby zúčastněné na řízení, které nevykonávají žádnou kontrolu nad výrobou ani označením.
14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby. Předně upozornil na skutečnost, že žalobce v žalobě netvrdil, že by napadené rozhodnutí zakládalo, měnilo nebo závazně určovalo jeho práva nebo povinnosti. Žalovaný má za to, že žalobce jako účastník správního řízení je tedy legitimován k podání žaloby pouze podle § 65 odst. 2 s.ř.s., přičemž v takovém případě mu náleží namítat pouze porušení jeho procesních práv (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2016 č.j. 9 As 101/2015-53 nebo ze dne 20. 6. 2019 č.j. 9 As 458/2017-78). Z námitek uplatněných v žalobě se přitom procesních práv dotýká jen jediná, a to námitka porušení zásady materiální pravdy a neúplného zjištění skutkového stavu. Žalobce však v žalobě neuvedl, jakým způsobem by se jím blíže nespecifikovaná procesní aktivita žalovaného mohla promítnout do posouzení projednávané věci. Žalovaný zdůraznil, že vztah mezi osobami zúčastněnými na řízení a společností LOCKERROOM Marketing Ltd. byl v řízení před Úřadem zjištěn dostatečně. Na základě provedených důkazů, zejména faktur a katalogu společnosti LOCKERROOM Marketing Ltd. bylo zjištěno, že uvedená společnost vyrábí dotčené výrobky pro osoby zúčastněné na řízení. Žalovaný rovněž v napadeném rozhodnutí popsal, k jakým zjištěním dospěl ohledně skutečné povahy výrobků a způsobu, jakým jsou na trhu prezentovány.
15. K námitce nesprávného právního posouzení podmínek řádného užívání napadené ochranné známky osobami zúčastněnými na řízení především poukázal na to, že se s touto námitkou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

vypořádal již v napadeném rozhodnutí, přičemž žalobce nepředložil konkrétní polemiku s argumentací žalovaného. Setrval na názoru, že za řádné obchodně odůvodněné užívání napadené ochranné známky ve spojení s relevantním územím České republiky je třeba považovat rovněž vývoz výrobků označených napadenou ochrannou známkou z České republiky do zahraničí, a to bez ohledu na skutečnost, že dané zboží pro osoby zúčastněné na řízení vyrábí a opatřuje ochrannou známkou jiný subjekt. Zdůraznil, že napadená ochranná známka identifikuje ve vztahu k odběratelům výrobky uváděné na trh osobami zúčastněnými na řízení a jejichž obchodní původ je na území České republiky. Žalobce pomíjí skutečnost, že osoby zúčastněné na řízení předloženými doklady prokázaly vývoz výrobků označených napadenou ochrannou známkou z České republiky do jiných států. Ve smyslu § 13 odst. 2 písm. b) zákona o ochranných známkách se tak jedná o obchodně odůvodněné užívání napadené ochranné známky, neboť tato činnost je způsobilá zajistit osobám zúčastněným na řízení podíl na trhu vývozních podniků v České republice.

16. Pokud žalobce namítl nesprávné vymezení výrobků s tím, že se nejedná o čisticí roztoky na kůži, ale o tzv. poppers, žalovaný předně poznamenal, že tato námitka nebyla součástí rozkladových námitek žalobce, a proto se jí v napadeném rozhodnutí nemohl zabývat. Nad rámec konstatoval, že v předložených dokladech, zejména na fakturách a v katalogích z rozhodného období, jsou dotčené výrobky označeny jako „leather cleaners“, tedy čističe kůže. O užití dotčených výrobků jako prostředků (roztoků) na čištění kůže svědčí desítky faktur vystavených na prodej produktů s názvem obsahujícím slovní prvek „RUSH“ a popisný údaj „leather cleaner“ a katalog společnosti LOCKERROOM Marketing Ltd. s názvem „2022/2023 Leather Cleaner Catalogue“ obsahující mj. i výrobky označené „RUSH“, jejichž vyobrazení se shoduje s výrobky zobrazenými na fotografiích předložených osobami zúčastněnými na řízení. Dodal, že žalobcem zmiňovaná rozhodnutí Tribunálu EU nejsou pro posouzení projednávané věci relevantní, neboť se týkala jiných ochranných známek a jinak vymezených tříd výrobků a služeb, přičemž účastníci v nich vystupovali v odlišném procesním postavení.
17. Ve vztahu ke čtvrtému žalobnímu bodu uvedl, že žalobce nesprávně vykládá pojem „užívání ochranné známky“. Úvaha žalobce, že doklady prokazující prodej či distribuci určitého zboží je třeba obecně považovat za důkazy o užívání služeb, nikoli výrobků, je zcela nesprávná. Naopak takové důkazy standardně představují základní důkazní prostředky k prokázání užívání ochranné známky pro dotčené výrobky. Stejně tak nelze přijmout ani další argument žalobce, že třída 3 mezinárodního třídění je určena pro výrobky, tedy pro subjekty, které jsou jejich původci či výrobci.
18. V podání ze dne 4. 12. 2025 žalobce předně poukázal na čistě administrativní a formalistické posouzení, které v napadeném rozhodnutí zaujal žalovaný. Zdůraznil, že předmětem sporu je složitá známkoprávní problematika úzce provázaná s povahou dotčeného zboží a specifiky obchodování v daném segmentu trhu. Tyto skutečnosti, zejména otázka, jak průměrný spotřebitel vnímá povahu a účel výrobků, nelze podle přesvědčení žalobce náležitě postihnout pouze z listinných důkazů založených ve správním spise. Dále uvedl, že se on a společnost z jeho koncernu i jeho distributoři opakovaně setkávají se spory s osobami zúčastněnými na řízení, a to jak v řízeních občanskoprávních, tak ve správních. V těchto sporech osoby zúčastněné na řízení uplatňují svá práva způsobem, který žalobce považuje za excesivní a v rozporu s účelem ochranné známky.
19. Dále uvedl, že žalovaný napadeným rozhodnutím fakticky zasáhl do obchodní činnosti žalobce tím, že užívá výklad práv z ochranné známky, jenž žalobci ukládá povinnost zdržet se užívání určitého označení na území České republiky ve smyslu § 8 odst. 2 zákona o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

ochranných známkách. Doplnil, že na trhu vystupuje jako konkurent osob zúčastněných na řízení, byť formálně nepodniká v oblasti „čističů kůže“, ale v oblasti výroby a dodávek afrodiziak (tzv. poppers). Osoby zúčastněné na řízení zasílají žalobci předžalobní výzvy a zahajují civilní spory vůči distributorům poppers žalobce s odůvodněním, že dochází k zásahu do ochranné známky zapsané pro „čističe kůže“. Tímto způsobem je ochranná známka podle žalobce užívána k blokaci obchodní činnosti, která se fakticky týká jiného druhu zboží. Zdůraznil, že skutečným předmětem obchodu nejsou prostředky určené k čištění kůže, ačkoli jsou pro formální účely (zejména ve vztahu k regulačním omezením) jako takové označovány a uváděny na trh. Z pohledu průměrného spotřebitele, což je klíčové hledisko pro posouzení řádného užívání ochranné známky, se jedná o poppers, tedy afrodiziaka. Na tuto skutečnost žalobce výslovně upozorňoval již v prvostupňovém řízení a předložil důkazy o způsobu prezentace výrobků vůči průměrnému spotřebiteli.

20. Žalovaný též dostatečně neodpověděl na zásadní interpretační otázku, a sice kdo přesně napadenou ochrannou známku na výrobky umísťuje, kdy a kde k tomuto dochází a jaký je skutečný účel takového označení. Bez těchto odpovědí nelze dle žalobce přezkoumat, zda se jedná o užívání, které lze považovat za řádné užívání ve smyslu zákona a judikatury SDEU.
21. K námitce ohledně nesprávného posouzení podmínek řádného užívání napadené ochranné známky žalovaný pouze obecně odkázal na své odůvodnění v napadeném rozhodnutí, aniž by se s konkrétní argumentací žalobce a jím předloženými důkazy vypořádal. Tím je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
22. Žalobce je na rozdíl od žalovaného toho názoru, že osoby zúčastněné na řízení výrobky pouze nakupují od třetího subjektu, a tudíž nemají faktickou kontrolu nad změnami výrobku ani nad jeho skutečnou podobou a kvalitou. Nejsou tedy původcem těchto výrobků, ale pouze jejich distributorem pro evropský trh. Tím je dán rozpor se základní funkcí ochranné známky, kterou je podle ustálené judikatury SDEU zaručit spotřebiteli nebo konečnému uživateli totožnost původu výrobku či služby, a umožnit mu tak odlišit tento výrobek či službu od výrobků či služeb jiného původu. Žalovaný navíc nedostatečně odůvodnil, proč při posouzení řádného užívání nepřihlédl k hledisku průměrného spotřebitele. Nereflektoval skutečnou tržní realitu, totiž to, že průměrný spotřebitel vyhledává tyto výrobky právě pro jejich afrodiziakální účinek, nikoliv pro deklarované „čisticí“ vlastnosti. Touto otázkou se detailně zabýval EUIPO a následně i Tribunál EU. Pokud jde o nepoužití uvedených argumentů a judikatury v rozkladovém řízení, žalobce uvedl, že tak nemohl učinit, neboť v žalobě citované rozsudky Tribunálu byly vyhlášeny a doručeny až po podání odůvodněn rozkladu.
23. Ke své žalobní legitimaci podle § 65 odst. 1 s.ř.s. s odkazem na ustanovení § 8 odst. 2 zákona o ochranných známkách uvedl, že existence napadené ochranné známky a způsob, jakým byla žalovaným posouzena otázka jejího řádného užívání, mají bezprostřední dopad na právní postavení žalobce. Napadené rozhodnutí tak nepřímou, ale zcela konkrétně zasahuje do práv a povinností žalobce, a to v rovině jeho podnikatelské činnosti na trhu. Povinnost zdržet se užívání označení je zde dána jednak přímo zákonem, jednak je fakticky vymáhána osobami zúčastněnými na řízení, a to i ve vztahu k jinému druhu zboží (poppers), který je však v praxi postihován pod záminkou ochrany označení pro „čističe kůže“. Napadené rozhodnutí, jímž bylo konstatováno řádné užívání ochranné známky a byly zachovány její účinky, tak přímo udržuje protiprávní stav, který žalobci ukládá povinnost zdržet se užívání označení pod hrozbou žalob a jiných právních kroků vlastníka.

24. Osoby zúčastněné na řízení navrhly zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření k žalobě prohlásily, že se zcela ztotožňují se závěry žalovaného, který správně vyhodnotil, že napadená ochranná známka byla řádně užívána pro výrobky označené jako „čisticí roztoky na kůži“.
25. Upozornily na pravomocné rozhodnutí EUIPO ve věci R 368/2021-1, kde osoba zúčastněná před EUIPO dokazovala tzv. „prove of use“ užívání ochranné známky O-34410 shodnými doklady jako v řízení před žalovaným. V uvedeném řízení před EUIPO žalobce nenamítal, že ochranná známka osob zúčastněných na řízení byla užívána jinak než jako „leather cleaner“ a zejména netvrdil, že by byla užívána jako „poppers“.
26. Uvedly, že do spisu předaly veškerou dokumentaci týkající se řízení před EUIPO. Z těchto dokladů vyplynulo, že napadená ochranná známka byla užívána osobou zúčastněnou na řízení ad 1), pro kterou předmětné výrobky označené napadenou ochrannou známkou vyrábí kanadská společnost LOCKERROOM Marketing Ltd. Osoba zúčastněná na řízení ad 1) je spoluvlastníkem napadené ochranné známky a je vlastníkem domény <https://www.jjlockerroom.eu/>, kde jsou předmětné výrobky vyobrazeny.
27. Poukázaly na to, že žalobce si musí být dobře vědom toho, že vlastník ochranné známky mnohdy nechává své zboží vyrábět u různých subjektů. Osoby zúčastněné na řízení užívají napadenou ochrannou známkou pro „čisticí roztoky na kůži“, čímž garantují obchodní původ výrobku, včetně jeho kvalitativních a kvantitativních vlastností. Označováním výrobků ochrannou známkou za účelem vývozu není narušena její funkce ani garance obchodního původu výrobku. Zdůraznily, že důležité je, že garantem obchodního původu zboží je ten, kdo zboží uvede na trh pod označením, které je chráněné ochrannou známkou. Není rozhodné, zdali pro výrobu zvolí různé subdodavatele. Ze závěru žalovaného, že pro prokázání užívání ochranné známky postačuje zhotovení výrobku u jiného subjektu, nemůže automaticky plynout žalobcův výklad, že „jakýkoli dovozce může být považován za vlastníka značky bez ohledu na to, kdo výrobky skutečně vyrábí a označuje“. Samozřejmě, že za vlastníka značky je vždy označen ten, kdo je uveden v rejstříku.
28. Zdůraznily, že všechny produkty a všechny faktury obsahují jasné označení „leather cleaner“. V této souvislosti odkázaly na posudky od společnosti AZL Otrokovice s.r.o., které prokazují, že výrobky jsou velmi účinné v čištění usně/kůže, a to i ve velmi malém množství. Proto balení 10 ml zcela postačuje pro zamýšlené užití k čištění erotických pomůcek. Poukázaly rovněž na výsledek kontroly Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 20. 10. 2023 č.j. HSHMP 25643/2023 a prohlášení č. CZ/CIM-P/16-19 vydané společností CIMTO, s.r.o.
29. Osoby zúčastněné na řízení tedy na trh dodávají výrobky, které jsou čističe kůže, přičemž na rozdíl od žalobce na trh nedodávají tzv. poppers či jiné aromatické látky určené k inhalaci, neboť takové užití je v rozporu s varováním uvedeným na balení. Poukázaly na to, že je to naopak žalobce, který jedná způsobem, kdy označuje své výrobky jinak, než jak je skutečně nabízí svým zákazníkům. K tomu odkázaly na výmaz ochranné známky EU č. 008633893 ve znění „RUSH“, kde žalobce nebyl schopen doložit její řádné užívání v celém rozsahu.
30. Tvrzení žalobce, že osoby zúčastněné na řízení předložily pouze důkazy o importu výrobků od společnosti LOCKERROOM Marketing Ltd. je nepravdivé zejména proto, že předložené faktury dokládají prodej zboží koncovým zákazníkům v EU. Otázky ohledně toho, kde byly výrobky dodávány osobami zúčastněnými na řízení vyrobeny, jsou zcela irelevantní. Podstatné je, že tyto výrobky byly dodány na trh vlastníkem ochranné známky

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

nebo s jeho souhlasem, což vyplývá z předložených faktur, které rovněž dokládají charakter zboží, tj. skutečnost, že se jedná o čističe kůže. Pokud jde o možné zneužívající užití jakékoliv látky, jejíž primární deklarovaný účel je odlišný od tohoto užití, osoby zúčastněné na řízení nemohou takové jednání ovlivnit. Na výrobcích je jasně deklarováno varování, že výrobek nemá být vdechován a jsou zde uvedeny další informace pro spotřebitele k užití pouze jako čistič kůže.

31. Osoby zúčastněné na řízení tedy užívají napadenou ochrannou známku pro zboží, pro které byla napadená ochranná známka ponechána v platnosti. V této souvislosti poukázaly na to, že to naopak žalobce vlastnil ochranné známky, které ale následně neužíval, neboť se snažil zastříti skutečnost, že na trh dodává tzv. „poppers“, což jsou v některých státech látky zakázané. Navíc žalobce označoval své produkty klamavým způsobem, když užíval například označení „čistič kůže“ na obalech výrobků jako afrodiziaka nebo vonné látky.
32. K námitce, že průměrný spotřebitel v obchodech s erotickým zbožím nehledá výrobku určené k čištění kůže, uvedly, že specializované prodejny poskytují zcela obvykle zboží, které spotřebitelé mohou považovat za užitečné. Osoby zúčastněné na řízení takto naprosto logicky vyplňují mezeru na trhu v souladu s očekáváním a poptávkou spotřebitelů, kteří si v erotickém obchodě zakoupí kožené zboží. Zdůraznily, že otázka průměrného spotřebitele nemá při posuzování řádného užívání ochranné známky žádné místo.
33. Po posouzení věci samé soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
34. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující pro věc rozhodné právní úpravy:
35. Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Za rozhodnutí se považuje také závazné stanovisko, které brání vydání povolení či souhlasu.
36. Podle § 65 odst. 2 s.ř.s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.
37. Podle § 13 odst. 1 zákona o ochranných známkách, pokud do 5 let ode dne zápisu ochranné známky do rejstříku nezačal vlastník ochrannou známku řádně užívat pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo pokud toto užívání bylo přerušeno nejméně na nepřetržitou dobu 5 let, nastávají následky podle § 10a, 26a, 31 nebo 32c, ledaže pro neužívání existují řádné důvody. U mezinárodních ochranných známek s vyznačením České republiky se za den zápisu považuje den, kdy již nemůže být sděleno odmítnutí ochrany podle Madridské dohody nebo Protokolu k Madridské dohodě. V případě, že bylo sděleno zamítnutí ochrany z důvodu podle § 4 nebo byly podány námitky z důvodu podle § 7, počítá se doba 5 let ode dne, kdy se rozhodnutí v těchto řízeních stala pravomocnými a dále není možné je napadnout u soudu. Řádné užívání ochranné známky Evropské unie se posuzuje podle čl. 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady.
38. Podle § 13 odst. 2 písm. b) zákona o ochranných známkách, za řádné užívání ochranné známky podle odstavce 1 se považuje rovněž umístování ochranné známky na výrobcích nebo na jejich obalech pouze pro účely vývozu.

39. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
40. Podle § 50 správního řádu správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.
41. Při jednání, které se konalo dne 14. 4. 2026, žalobce v podrobnostech odkázal na žalobu a svou repliku. Uvedl, že čističe kůže jsou propagovány jako poppers, přičemž je nutno brát v potaz vnímání průměrného spotřebitele, který vyhledává poppers. Správní orgány hodnotily zjištěné skutečnosti formalisticky a nereflektovaly realitu trhu. Podle žalobce jsou osoby zúčastněné na řízení jen jedním z distributorů předmětných výrobků, a nejsou tak řádnými uživateli napadené ochranné známky. Žalovaný rovněž odkázal na své písemné vyjádření k žalobě i odůvodnění napadeného rozhodnutí. Řádné užívání napadené ochranné známky bylo dostatečně prokázáno a reálná situace na trhu není rozhodná. Osoby zúčastněné na řízení se ztotožnily s argumentací žalovaného.
42. Soud neshledal důvod doplňovat dokazování. Spory, které vedou s osobou zúčastněnou na řízení ad 1) jiné společnosti ohledně distribuce svých výrobků, nejsou pro posouzení řádného užívání napadené ochranné známky, resp. pro řádné a úplné zjištění skutkového stavu věci jakkoli relevantní. Jak je rozvedeno níže, správní orgány vycházely z dostatečně zjištěných skutkových okolností o tom, že osoby zúčastněné na řízení napadenou ochrannou známkou užívaly tak, jak předpokládá zákonná úprava. Spory, které jsou v souvislosti s užíváním napadené ochranné známky řešeny, již ze své podstaty nemohou zpochybnit listinné důkazy, kterými osoby zúčastněné nařízení doložily užívání napadené ochranné známky. Žalobce v tomto směru neuvedl žádné konkrétní důvody, které by byly způsobilé založit byť jen pochybnost o pravdivosti předložených listinných podkladů (zejména faktur a katalogů). Návrh žalobce, aby soud provedl výslech jednatelů těchto společností, soud proto zamítl. Soud neprovedl ani důkazy navržené osobami zúčastněnými na řízení, neboť tyto považoval ve světle závěru o úplnosti skutkových zjištění za nadbytečné.
43. Soud se předně musel vypořádat s rozsahem aktivní legitimace žalobce ve vztahu k té části žalobních námitek, které se týkaly hmotněprávního posouzení věci. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 6. 2016 č.j. 9 As 101/2015-53, ustanovení § 31 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách dává kterékoliv osobě právo zahájit řízení o zrušení ochranné známky, aniž by musela prokazovat právní zájem na takovém zrušení, a takovou osobu je nutné po podání návrhu považovat za účastníka řízení ve smyslu § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žalobce je bezesporu z titulu svého účastenství ve správním řízení před správními orgány v dané věci oprávněn, a tedy aktivně legitimován podat žalobu podle § 65 odst. 2 s.ř.s. Vzhledem k tomu, že žalobci nenáleží hmotná práva, je oprávněn namítat toliko porušení svých procesních práv. Do této kategorie patří vedle klasických práv jako je například právo navrhnout důkazy a činit vůči správnímu orgánu a jeho postupu vyjádření, i práva další, například právo na to, aby správní orgán zjistil přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřil potřebné doklady pro rozhodnutí. Takovou námitku žalobce vznesl pod třetím žalobním bodem (bod [0019] žaloby). Ostatní námitky však směřují do hmotněprávního posouzení věci, přičemž žalobce v žalobě netvrdil, že by napadené rozhodnutí zakládalo, měnilo, rušilo nebo závazně určovalo jeho práva nebo povinnosti. Pokud teprve v podání ze dne 14. 12. 2025 mimo jiné uvedl, že: „*napadené rozhodnutí závazně určuje jeho právní postavení na trhu, a to tím, že ponechává v platnosti ochrannou*

známku, jejíž existence a výklad rozsahu ochrany přímo determinují povinnost žalobce zdržet se užívání určitého označení v obchodním styku“, nelze k této argumentaci přihlížet ani ji jakkoli hodnotit, neboť byla uplatněna až po uplynutí lhůty pro podání žaloby (viz § 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s.r.s.). Tvzení o přímém dotčení musí být součástí včas uplatněné žalobní námitky, neboť takové tvzení tvoří nedílnou součást konkrétní žalobní argumentace směřující k posouzení hmotných práv v dané věci.

44. Soud se proto primárně zabýval třetím žalobním bodem. Zároveň však soud dodává, že se vypořádal i s další žalobní argumentací, a to dílem proto, že se do této části žalobních tvrzení promítá otázka týkající se zjištění úplného skutkového stavu věci, dílem tak soud učinil nad rámec nutného vypořádání, a to za účelem přehlednějšího posouzení dané věci.
45. Ve třetím žalobním bodě žalobce namítl, že žalovaný nerespektoval zásadu materiální pravdy dle § 3 a § 50 správního řádu. Žalovanému vytýká neúplná skutková zjištění, kdy konkrétně postrádá vysvětlení vztahu mezi osobami zúčastněnými na řízení a výrobcem LOCKERROOM Marketing Ltd., a dále ověření skutečné povahy výrobků a způsobu, jakým jsou na trhu prezentovány. Jak bude též rozvedeno níže (v rámci vypořádání dalších žalobních bodů), žalovaný vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Vztah mezi osobami zúčastněnými na řízení a společností LOCKERROOM Marketing Ltd., která předmětné výrobky vyrobila a označila, není vzhledem ke znění aplikovaného ustanovení § 13 odst. 2 písm. b) zákona o ochranných známkách jakkoli významný. Z doložených podkladů, zejména faktur, je zřejmé, že osoby zúčastněné na řízení výrobky, na nichž byla umístěna napadená ochranná známka, vyvezly, z České republiky, a tedy jako samostatný prodejce nabídly předmětné výrobky třetím subjektům. Pokud jde o namítanou skutečnou povahu výrobků, soud k tomu uvádí, že žalovaný z předložených dokladů ověřil, že napadená ochranná známka byla osobami zúčastněnými na řízení užívána pro výrobky ve třídě 3 (čisticí roztoky). Jakékoli spekulace o tom, že tyto výrobky jsou používány k jinému než zřetelně deklarovanému účelu (čističe kůže), nemají potenciál zpochybnit závěr správních orgánů o dostatečně zjištěném skutkovém stavu věci. Totéž platí o nepodložených domněnkách žalobce, že správní orgány neobjasnily způsob, jakým jsou výrobky na trhu prezentovány. Distribuční kanály, které žalobce v tomto kontextu zmiňuje v druhém žalobním bodě, nemohou změnit řádně podložený závěr, že výrobky byly osobami zúčastněnými na řízení vyváženy jako čističe kůže a nikoli jako afrodiziaka, jak se žalobce snaží tvrdit. Námitka uplatněná pod třetím žalobním bodem důvodná není.
46. Jak soud předeslal výše, považoval za vhodné vypořádat i ostatní žalobní námitky, byť tyto ve své podstatě rozporovaly hmotněprávnímu posouzení věci. K těmto žalobním bodům soud zaujal následující postoje:
47. Soud neshledal pochybení správních orgánů v posouzení podmínek řádného užívání napadené ochranné známky osobami zúčastněnými na řízení. Nutno předeslat, že obsahově shodnou rozkladovou námitkou se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí. Soud se zcela ztotožňuje se závěrem žalovaného, že pro účely naplnění hypotézy § 13 odst. 2 písm. b) zákona o ochranných známkách stačí, pokud si vlastník nechá své výrobky zhotovit, včetně označení ochrannou známkou, u jiného subjektu. V posuzované věci je pak z faktur, katalogů a dalších dokumentů předložených osobami zúčastněnými na řízení prokázáno, že napadená ochranná známka byla na obalech výrobků umístěna, a identifikovala tak ve vztahu k odběratelům výrobky uváděné osobami zúčastněnými na řízení na trh. Žalobce přitom tyto doklady (s výjimkou poukazu na obsah čtyř faktur v souvislosti s argumentací uplatněnou pod druhým žalobním bodem) konkrétně nezpochybňoval. Jeho obecné žalobní

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

tvrzení, že ochranná známka musí být užívána způsobem, který spotřebiteli zaručí původ výrobku, postrádá konkrétní polemiku se skutkovými závěry, k nimž správní orgány dospěly. Na tomto místě soud připomíná, že jakkoli žalobci v obecné rovině nic nebrání, aby v rámci žalobních bodů zopakoval své argumenty vyjádřené v předchozím průběhu řízení (rozkladové námitky), musí vzít v úvahu, že žalobou napadá právě rozhodnutí, které se s námitkami uplatněnými v odvolání vypořádává. Žalobní body se musí vztahovat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu předsedy žalovaného při vydání napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2013 č. j. 4 As 78/2012-125). Pokud žalobce dostatečně nereagoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný jeho námitky vypořádal, značně tím snížil svou šanci na procesní úspěch. Rovněž je zapotřebí připomenout, že pokud žalobce neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vůči závěrům správního orgánu, nemusí soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl žalovaný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Současně není úkolem správního soudu, aby za žalobce sám dohledával nedostatky ve skutkových zjištěních a ve způsobu hodnocení důkazů, a nepřipustně tak suploval roli advokáta žalobce.

48. Na výše uvedeném závěru, že napadená ochranná známka byla v rozhodném období řádně užívána osobami zúčastněnými na řízení, nemůže nic změnit skutečnost, že výrobcem předmětných výrobků je subjekt odlišný od osob zúčastněných na řízení. Podstatné je právě to, že produkty označené napadenou ochrannou známkou byly osobami zúčastněnými na řízení vyváženy z České republiky, čímž si osoby zúčastněné na řízení zajistily podíl na trhu vývozních podniků v České republice. Takové užívání napadené ochranné známky je tedy obchodně odůvodněné, a tudíž pro posouzení věci relevantní. Z právní úpravy pak nevyplývají jakékoli další omezení či podmínky, které by dále determinovaly způsob užívání ochranné známky ve smyslu ustanovení § 13 odst. 2 písm. b) zákona o ochranných známkách. Požadavek žalobce, aby osoby zúčastněné na řízení předložily licenční smlouvu či dohodu o výrobě na zakázku, resp. to, že mají dohled nad výrobou a kvalitou výrobků, se tak zcela míjí s limity, které právní úprava pro prokázání řádného užívání ochranné známky pro účely vývozu výrobků označených dotčenou ochrannou známkou stanovila.
49. Žalobce zjevně přehlíží, že osoby zúčastněné na řízení prokázaly řádné užívání napadené ochranné známky v souvislosti s vývozem zboží (výrobků přihlášeným v dané třídě mezinárodního třídění výrobků a služeb) opatřeným tímto označením. Soud proto nerozumí výkladové konstrukci, kterou žalobce prezentuje pod bodem [0011] žaloby a v níž operuje s termínem „dovozce“. V poměrech posuzované věci je podstatné to, že osoby zúčastněné na řízení jako vlastníci napadené ochranné známky pod touto ochrannou známkou obchodovaly s předmětnými výrobky. Ani souběžné označení vyvážených výrobků ochrannou známkou výrobce, tj. společnosti LOCKERROOM Marketing Ltd., nemůže vyloučit správnost hodnocení výše uvedených skutkových závěrů. Žalovaný v tomto směru přiléhavě konstatoval, že neexistuje žádné pravidlo, které by vyžadovalo, aby vlastník dotčené ochranné známky prokazoval odlišné a oddělené užívání napadené ochranné známky od jakékoli jiné ochranné známky. Společné označení téhož produktu ochrannými známkami nebo jinými údaji, zejména názvem výrobce a názvem produktu představuje běžnou obchodní praxi.
50. Žalobce rovněž nedůvodně namítá, že vymezení výrobků je nepravdivé, resp. že se nejedná o čistící roztoky na kůži, ale o poppers. Soudu není především zřejmé, jaké podklady má žalobce na mysli, tvrdí-li, že výrobky, které dle faktur předložených osobami zúčastněnými

na řízení byly předmětem vývozu, jsou chemické látky prodávány jako afrodiziaka (tzv. poppers). Žalobce evidentně ignoruje konkrétní obsah těchto dokladů jednoznačně svědčících o tom, že předmětem vývozu byly výrobky označené pouze jako čističe kůže nikoli jinak označené výrobky. Přitom toliko spekuluje o tom, že označení produktů slovy „Rush Ultra“ a „Rush Original“, objem lahviček, v nichž jsou výrobky distribuovány, a prodej těchto výrobků v obchodech s erotikou, mají vyvracet, že výrobky byly prodávány jako čističe kůže, a naopak prokazovat prodej afrodiziak. Právě uvedené pouhé domněnky žalobce nemohou zpochybnit důkazy předložené osobami zúčastněnými na řízení. Znovu je třeba zdůraznit, že pro prokázání řádného užívání ochranné známky ve smyslu § 13 odst. 1 a 2 písm. b) zákona o ochranných známkách je stěžejní užívání ochranné známky pro výrobky či služby, pro které je ochranná známka zapsána. V daném případě tedy to, že osoby zúčastněné na řízení umístily napadenou ochrannou známku na výrobky, pro které byla ochranná známka přihlášena a které byly osobami zúčastněnými na řízení za účelem obchodování s těmito výrobky vyvezeny z České republiky. Uvedená zákonná kritéria osoby zúčastněné na řízení splnily. Žalobcem zmiňované hledisko průměrného spotřebitele či distribučních kanálů není pro posouzení řádného užívání v poměrech dané věci vůbec relevantní. Prodej dotčených výrobků v obchodech s erotickými pomůckami nemůže mít již z prosté logiky věci vliv na skutečné označení výrobků jakožto čističů kůže. Ze stejného důvodu není nutno si klást otázku, zda průměrný spotřebitel hledá výrobky určené k čištění kůže v prodejnách s erotickým zbožím. Žalobní tvrzení, že výrobky označené napadenou ochrannou známkou jsou prezentovány jako afrodiziaka, je zcela nepodložené a opírá se jen o žalobcem vykonstruované spekulace.

51. Soud souhlasí s osobami zúčastněnými na řízení, že zneužití látky, jejíž primární deklarovaný účel je odlišný od faktického užití látky/výrobku konečným spotřebitelem, není v jejich moci ovlivnit, resp. obcházení a ignorování varování o způsobu užití výrobku nemůže být jakkoli v řízení o zrušení ochranné známky podle § 31 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách kladeno k tíži osob zúčastněných na řízení. Námitka, že výrobky označené napadenou ochrannou známkou jsou používány k odlišnému účelu, je proto irelevantní.
52. Závěry žalovaného, resp. obou správních orgánů nejsou v rozporu s žalobcem uvedenou judikaturou SDEU či Tribunálu EU. Rozsudky Tribunálu EU T-1187/23, T-1135/23 a T-26/24 se týkají jiných ochranných známek a především jinak vymezených výrobků ve třídě 1 a 3 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Zohlednění povahy výrobků, charakteru trhu a způsobu distribuce v žalobcem odkazovaných rozsudcích SDEU (C-149/11) a Tribunálu EU (T-316/21) je nutno chápat v širším kontextu každé individuálně posuzované věci tak, že pomocí těchto kritérií lze dokládat řádné užívání ochranné známky. Správní orgány v nyní posuzované věci vycházely z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci a závěr o řádném užívání napadené ochranné známky opřely o relevantní skutková zjištění. Nebylo však jejich úlohou, aby, tak jako to činí žalobce, spekulovaly o jiném užívání výrobků zřetelně označených napadenou ochrannou známkou a popisem, že se jedná o čističe kůže.
53. Soudu není dále zřejmé, z čeho žalobce usuzuje, že záhlaví třídy 3 Niceské dohody stanoví, že tato třída je určena pro subjekty, které jsou původci či výrobci vymezených výrobků. Záhlaví této třídy pouze vyjmenovává výrobky, které patří do skupiny výrobků zařazených do třídy 3. K námitce týkající se nesprávného posouzení rozsahu ochrany nezbyvá než zopakovat, že osoby zúčastněné na řízení doložily, že na jimi vyvážené výrobky, kterými byly v souladu s třídou 3 mezinárodního třídění výrobků a služeb přihlášeny čisticí roztoky na kůže (konkrétně čističe kůže), umístily napadenou ochrannou známku. Tím naplnily

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

hypotézu ustanovení § 13 odst. 2 písm. b) zákona o ochranných známkách. Skutečnost, že výrobky pocházejí z produkce třetího subjektu, společnosti LOCKERROOM Marketing Ltd., neznamená, že osoby zúčastněné na řízení plní pouze roli distributora, jak mylně namítá žalobce. Podstatné je totiž to, že osoby zúčastněné na řízení dovezené výrobky následně vyvezly pod svou, tedy napadenou ochrannou známkou do dalších zemí. Napadená ochranná známka tedy není osobami zúčastněnými na řízení užívána v souvislosti s činností dovozu a distribuce ve smyslu tříd 35-45, a proto je lichá námitka, že napadené ochranná známka je užívána mimo rozsah ochrany.

54. Soud nepřehlédl, že žalobce v podání ze dne 4. 12. 2025 namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal jeho argumentaci a jím předložené důkazy ohledně nesprávného posouzení podmínek řádného užívání napadené ochranné známky. Touto námitkou se soud vzhledem k její opožděnosti zabývat nemůže. V obecné rovině a nad rámec nutného vypořádání však soud uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí rozkladové námitky žalobce pojmenoval a uvedl k nim své stanovisko. Žalobce nadto v této (opožděně) podané námitce nespecifikoval, jakou konkrétní argumentaci a jaké důkazy měl žalovaný pominout.
55. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
56. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
57. Soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. ve znění účinném do 31. 12. 2025 (viz čl. XI zákona č. 314/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, přechodná ustanovení, bod 2) ve třetím výroku rozsudku rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 14. dubna 2026

Mgr. Věra Jachurová v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.